

то му. Той обаче вижда се не е познавалъ *враждебния инстинктъ* у пол' дивитъ Азіятеки народи, слѣдователно и у Турцитѣ: „да се много обѣщаватъ, да се много ласкаятъ на предателитъ, издателитъ и злодѣйцитъ: доро имъ свършатъ работатъ: т. е. доро си изтакатъ съ тѣхъ платното; а чи сетни не само да ги възнаградятъ, но и да ги мразятъ, юнятъ а най способнитъ: „даже да махнатъ отъ тоѣ святъ: за да не направятъ и тѣмъ сѣщото предателство и издѣйничество, съ което тѣ сѣ възползовали противъ своитъ врагове.“ Въ съображеніе на тѣ инстинктивни начала у турцитѣ, Челеби Солиманъ заповѣдалъ: „да отсѣкнатъ главатъ на издѣйника Еврейна;“ и Легендата разказва: „че това се извършило на Кая-башъ;“ ёще че ушь закланія тоя Еврейнъ, и слѣдъ отрѣзванъето на главата му; „не можилъ да се успокой, но скачалъ, тѣркалялъ се и отишълъ чакъ на Каргалъ-Баиря, и най сетни се сирялъ на мѣстото, дѣто му е гробъ-тъ.“ — Тѣй разказва тая чюдна Легенда за тоя Еврейнъ, що предалъ градъ-тъ Тхрново на Турцитѣ . . . — Разказва се при това, че Солиманъ заповѣдалъ: да закопаятъ тоя Еврейнъ на сѣщото мѣсто, дѣто той съ отрязанатъ си главъ се спрялъ; но за да не се покажатъ той, както и баща му Баязидъ неблагодарни къмъ пророка Мохамеда, за сполукатъ на предателството на Еврейна, заповѣдалъ слѣдующето: „всѣка година на Курбанъ-Байрамъ, да се закалва надъ гроба на тоя Еврейнъ по единъ овенъ, и Кадіята лично да изчита тамъ же приличнитѣ благодарственни молитви къмъ пророка.“ Заповѣдалъ при това, че и всѣки други пѣтъ, когато ще да бѣде нужно да се принесе жертва на Аллаха и Мохамеда, въ знакъ благодарности за нѣкож сполукъ на Турекото правителство: „да се закалва, пакъ надъ гробъ-тъ на тоя Еврейнъ, по единъ овенъ и Кадіята да изчита молитвитѣ си.“ — Че тоя разказъ на Легендата е правъ, ніе се увѣрихми ёще като додохми тукъ въ 1856 година; понеже като се научихми за разказитѣ на тая Легенда, често ходяхми като на разходъ на Каргалъ-Баиръ, и